

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 30. 4. 2014

1/2014

Když ve
Vyškově uslyšíte
SaShiMe ... 7

Generálporučík
Pavel třikrát na
Moravě ... 12

Slib absolventa
důstojnického
kurzu opět zazněl
na slavkovském
zámku ... 16

20 let Klubu
vojenských
důchodců ve
Vyškově ... 20

VYŠKOVŠTÍ SI PŘIPOMENULI
15 LET ČESKÉ REPUBLIKY V NATO ... 2

Vyškovští si připomenuli 15 let České republiky v NATO

Ve středu 12. března 2014, tedy přesně 15 let ode dne, kdy přistoupila Česká republika k Severoatlantické smlouvě, se uskutečnilo slavnostní shromáždění příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA), včetně posluchačů kurzů.

V reprezentačních prostorách auly za přítomnosti bojového praporu VeV – VA nejprve zaznělo poselství ministra obrany Martina Stropnického k tomuto významnému výročí, v rámci kterého mimo jiné zaznělo: „Český přínos pro Alianci je za uplynulých patnáct let nepřehlédnutelný. Službou v zahraničních misích prošly tisíce našich vojáků. Jejich vysoká profesionalita je ve světě velmi oceňována. Podílíme se na mnoha aliančních programech, máme zastoupení ve velitelských strukturách NATO, obstáli jsme v roli garanta ochrany vzdušného prostoru několika zemí. Vynikající pověst mají čeští experti v oboru zdravotní služby a ochrany proti chemickým, biologickým a jaderným zbraním,“ shrnul přínos ČR pro NATO ve svém poselství vojákům i občanským zaměstnancům ministr Stropnický, přičemž dále dodal: „Je pouze na nás, abychom našim partnerům kvalitou svého výkonu v každé chvíli potvrzovali, že přizvání České republiky do aliančních struktur v březnu 1999 bylo dobře uváženým činem, který přináší prospěch všem zúčastněným.“

Na tato slova poté navázal velitel posádky Vyškov a velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie brigádní generál Ján Koziak, když zmínil konkrétní přínos vyškovské posádky, v současnosti jednoho z hlavních center mezinárodní spolupráce v AČR, s dislokací hned dvaceti vojenských subjektů: „Máme zde významná pracoviště a zařízení s velmi silnou vazbou na alianční prostředí, jako jsou například Centrum ochrany proti zbraním hromadného ničení NATO, a to Joint Chemical Biological Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence, či Britský vojenský poradní a výcvikový tým v ČR (BMATT). Samotné Velitelství výcviku – Vojenská akademie se stalo největším centrem vzdělávání a výcviku AČR s rozsáhlou mimorezortní, a co víc, mezinárodní působností. Přehled jeho uskutečňovaných aktivit, ať už kariérových, odborných či speciálních, v současné době ročně převyšuje číslo tisíc. Jimi úspěšně prochází ročně více než deset tisíc absolventů a od roku 2004 se jejich celkové číslo pohybuje již daleko přes hranici sto tisíc, přičemž mezi absolventy bylo také

několik tisíc cizinců, vojáků i občanských zaměstnanců, zástupců více než 40 států.“

Z širokého výčtu aktivit, které vyjadřují významný podíl Velitelství výcviku – Vojenské akademie na integračním procesu do struktur NATO dále generál Koziak vzpomněl přípravu vojenského i nevojenského personálu do zahraničních operací a misí, když řekl: „Patří sem nejen podpora přípravy kontingentů, ale rovněž vzdělávání v problematice misí. Mezi nejnovějšími aktivitami tohoto typu bych rád vzpomněl přípravu jednotek Úkolového uskupení AČR ISAF Afghánistán včetně závěrečného odborně-taktického cvičení, které pod názvem „Messenger“ řídí Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově již třetím rokem. A letošní rok nám přinesl novou velkou výzvu, kterou jsou další dva typy odborně-taktických cvičení, a to Úkolového uskupení EUTM – Mali s názvem „Sahel“ a Strážní rotý BAF (Bagram Air Field) Afghánistán s názvem „Shield“. Mezi velmi žádané a vysoce ceněné doma i v zahraničí se v posledních letech zařadily také vyškovské kurzy krizových situací, jak pro novináře, diplomaty, humanitární pracovníky, tak pro civilní zaměstnance NATO, dále kurzy pro přípravu personálu do struktur NATO – CONAMS, či kurz CIVPOL – určený pro přípravu policistů ČR.“

A tím výčet podobných aktivit Vyškovských nekončí. „Z mnohých je nezbytné vzpomenout například spolupráci při výcviku s příslušníky Texaské národní gardy, celou řadu cvičení zahraničních armád zabezpečovaných příslušníky středisk obsluh výcvikových zařízení Libavá, Boletice, Hradiště a také činnost Centra simulačních a trenážerových technologií. A nelze opomenout ani činnost zajišťující implementaci aliančních postupů a standardů do základních dokumentů AČR a podíl na výměně poznatků sloužících k rozvoji výcviku a vzdělávacích aktivit Lessons Learned. Posádku Vyškov navštěvuje také ročně celá řada zahraničních delegací, zástupců mnoha zemí, které by rády, ať už posílily či navázaly další možnou spolupráci,“ dodal generál Koziak a v závěru svého vystoupení řekl: „Jsem hrdý na to, že dnes z tohoto místa mohu konstatovat, že se Velitelství výcviku – Vojenské akademie za posledních několik let podařilo získat velmi vysoký kredit, prestiž jak v očích české, tak zahraniční veřejnosti.“

Na závěr shromáždění generál Koziak předal vysoké ocenění ministra obrany – Záslužný kříž III. stupně hned dvěma příslušníky Velitelství výcviku – Vojenské akademie, a to vrchnímu praporčíku VeV – VA nadpraporčíku Peteru Arvayovi a praporčíku Petru Buňatickému z institutu profesní přípravy VeV – VA.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

V pátek 17. ledna 2014 na Generálním štábu v Praze převzali tři příslušníci Armády ČR po návratu z mírové mise Organizace spojených národů MONUSCO na území Demokratické republiky Kongo a jeden voják z mise OSN v Kosovu UNMIK medaile.

ČTYŘI VOJENŠTÍ POZOROVATELÉ PŘEVZALI MEDAILE ZA SLUŽBU V ZAHRANIČÍ

Všichni čtyři, tedy major Miroslav Adam, kapitán Martin Buček, kapitán Michal Houška a kapitán Jaroslav Kužela, převzali za úspěšné splnění úkolů v misích OSN z rukou zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitele Společného operačního centra MO generálmajora Aleše Opaty medaili, kterou jim udělil ministr obrany České republiky za službu v zahraničí.

Práce vojenských pozorovatelů je tak trochu ve stínu velkých misí, kterých se účastní vojáci české armády. Nicméně, jak uvedl generálmajor Opat, je to práce, která je nesmírně důležitá a on si všech, vojenských pozorovatelů, kteří

pod vlajkou OSN slouží v krizových oblastech světa, velmi váží. Připomněl skutečnost, že francouzští vojenští kolegové upozorňují na fakt, že v Africe jsou hlavními nepřáteli vojáků především klimatické podmínky a nemoci.

„Druhá věc, které si já osobně nesmírně vážím, je, že každý voják jde do takovéto podobné operace s vědomím toho, že v turbulentní, nestabilní zemi bude sloužit a vykonávat práci beze zbraně. To pro mě znamená určitou míru odvahy a sebeovládání. Takže chci využít této příležitosti a za práci, kterou jste tam odvedli, vám poděkovat,“ řekl generál Opat.

Čeští vojenští pozorovatelé působí v rámci operace OSN na území Demokratické republiky Kongo od roku 2000 a v Kosovu v rámci UNMIK od roku 2001. Obě mise OSN, ustanovené Radou bezpečnosti v roce 1999, především monitorují politickou, vojenskou a bezpečnostní situaci a spolupracují s vládními i nevládními organizacemi s cílem zajistit podmínky pro mírový život místních obyvatel.

Major Miroslav Adam, který se vrátil ze své už třetí pozorovatelské mise, tentokrát z Konga, zdůraznil, že nelze působení v rozdílných misích srovnávat. Každá z nich má své specifické podmínky. Společný je snad jen fakt, že vojáci působí v mezinárodních týmech, jejichž složení se poměrně často podle pravidel mění.

Kapitán Jaroslav Kužela vykonával v misi v Kosovu styčného důstojníka: „Myslím si, že Kosovo je v současné době relativně stabilní, a místní obyvatelé, tedy jak kosovští Albánci tak Srbové, si uvědomují, že chtějí vedle sebe žít. O to byla naše práce možná malinko snazší ve srovnání s jinými misemi. Nedá se však říci, že by to v Kosovu bylo naprosto bez problémů,“ přiznal kapitán Kužela. Podtrhl známý fakt, že služba v pozorovatelských misích je charakteristická pravidlem, že v tomto typu mise se jen výjimečně může potkat Čech s Čechem.

Text a foto: Miroslav Šindelář
Zdroj: www.army.cz

I pro letošní rok prodloužil velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie technické ujednání s Mezinárodním štábem Velitelství NATO v Bruselu o přípravě civilního personálu NATO pro plnění úkolů na podporu operací NATO v různých regionech světa. Tím byl vytvořen legislativní rámec pro realizaci tohoto významného a v rámci NATO vysoce ceněného mezinárodního kurzu.

LETOŠNÍ SÉRIE KURZŮ PRO CIVILNÍ ZAMĚSTNANCE NATO BYLA ÚSPĚŠNĚ ZAHÁJENA

První ze série čtyř plánovaných běhů kurzu se uskutečnil v termínu 21. 3.–28. 3. 2014 a zúčastnilo se ho celkem čtrnáct civilních pracovníků Velitelství NATO, JFC Brunssum, JFC Neapol a NCIA. Deset mužů a čtyři ženy současně reprezentovali sedm evropských členů Aliance, a to Belgie, Francii, Holandsko, Itálii, Německo, Velkou Británii a Řecko. Všech čtrnáct účastníků absolvovalo program složený z teoretických a praktických zaměstnání včetně polního výcviku a kurz také úspěšně ukončilo. Ve čtvrtek 26. 3. 2014 také zaměstnání v rámci polního výcviku krátce navštívil ZNGŠ NŠ genmjr. Ing. František Maleninský, který v roce 2007 z tehdejší pozice vyškovského velitele stál u zrodu tohoto projektu.

Pro instruktory centra přípravy do zahraničních operací bylo odměnou vyslechnout si ve slavnostním sále městské radnice ve Vyškově děkovaná slova, pronesená jedním z účastníků kurzu při slavnostním předávání certifikátů. Jménem všech absolventů vysoce ocenil nejen přijetí a zabezpečení, kterého se jim ve Vyškově dostalo, ale především úroveň a kvalitu výcviku a nasazení instruktorů a všech ostatních příslušníků VeV – VA a prab, se kterými se v rámci svého výcviku setkali.

Vážené kolegyně a kolegové z centra speciální přípravy, úseku základní přípravy, institutu profesní přípravy, institutu rozvoje a doktrín a praporu zabezpečení, kteří jste se na splnění úkolů tohoto prestižního kurzu podíleli, přijměte prosím touto cestou poděkování za vaše úsilí a vysoce profesionální přístup. I vy jste výraznou měrou přispěli k propagaci dobrého jména Velitelství výcviku – Vojenské akademie v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy.

Text: o. z. Ing. Jiří Nudčenko

Foto: Hana Jurčová

Ozbrojené síly Jordánska mají zájem o prohloubení spolupráce s AČR

V pondělí 28. dubna 2014 jednal zástupce náčelníka generálního štábu ozbrojených sil Jordánska generálmajor Ziad Hamdi Al Majali s představiteli Ministerstva obrany ČR. Jordánská delegace během návštěvy v České republice mapuje možnosti prohloubení vzájemné spolupráce ozbrojených sil obou zemí.

Státní tajemník MO Daniel Košťoval během jednání zdůraznil, že Jordánsko patří mezi nejvýznamnější partnery českého rezortu obrany v regionu Blízkého východu a severní Afriky a je zařazeno mezi prioritní země zahraniční obranné spolupráce. Tuto skutečnost potvrzuje i role kontaktní ambasády NATO, kterou ČR vykonává v Jordánsku od 1. ledna 2013. Státní tajemník dále vyzdvihl roli Jordánska jako stabilizačního prvku v regionu, který nyní prožívá velmi složité období.

Podle státního tajemníka existuje řada možností pro rozšíření vzájemné obranné spolupráce – vedle již tradiční ochrany proti zbraním hromadného ničení (OPZHN) či výcviku to může být oblast personalistiky a vzdělávání nebo spolupráce obranného průmyslu. Státní tajemník dále potvrdil, že v letošním roce rezort obrany plánuje vyslání dalšího mobilního výcvikového týmu AČR do Jordánska na výcvik v oblasti OPZHN.

Rovněž podle generála Al Majali není potenciál pro vzájemnou spolupráci českých a jordánských ozbrojených sil zdaleka vyčerpán a vedle oblastí zmíněných státním tajemníkem považuje za perspektivní i spolupráci vzdušných sil a protivzdušné oblasti. Generál Al Majali poděkoval za pomoc, kterou ČR poskytuje Jordánsku, ať už formou příspěvků do takzvaných svěřeneckých fondů nebo poskytnutím výcviku příslušníkům jordánských ozbrojených sil.

Odpoledne zavítal Ziad Hamdi Al Majali na Generální štáb Armády České republiky, kde jej přijal zástupce náčelníka GŠ – náčelník štábu generálmajor František Maleninský. Jednání ve velmi přátelské atmosféře se týkala především témat možné vzájemné spolupráce mezi armádami obou zemí.

V úterý 29. dubna se jordánská delegace přesunula do Vyškova, kde navštívila Velitelství výcviku – Vojenskou akademii. Zde je přijal náčelník odboru vnitřního řízení plukovník Jan Holec, který společně s dalšími představiteli VeV – VA objasnil možnosti přípravy v tomto největším rezortním centru výcviku a vzdělávání s již rozsáhlou mezinárodní působností, přičemž

jednání o možnostech spolupráce se zúčastnili rovněž specialisté na již zmíněnou oblast OPZHN, a to představitelé dvou takto zaměřených subjektů dislokovaných v posádce Vyškov – Ústavu ochrany proti zbraním hromadného ničení Univerzity obrany Brno a Centra OPZHN (Joint Chemical Biological Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence). V druhé části vyškovského programu pak Jordánci zhlédli možnosti přípravy v Středisku simulačních a trenažerových technologií, včetně ukázky výcviku na ojedinelem trenažeru vyproštění osádek ze zatopeného vozidla, a také v hale vzdušných sil, kde se seznámili s možnostmi přípravy leteckého pozemního a technického personálu.

Po návštěvě Velitelství výcviku – Vojenské akademie se delegace ozbrojených sil Jordánska přesunula na Univerzitu obrany do Brna.

Text: Lubor Koudelka, podplukovník Jan Šulc,
kapitánka Monika Nováková
Foto z návštěvy ve Vyškově: Petr Orálek

SAHEL 1/2014

První vojáci hranické brigády jsou připraveni na odlet do Mali

Závěrečné cvičení absolvovali vojáci 71. mechanizovaného praporu, kteří tvoří jádro 3. úkolového uskupení Armády ČR ve výcvikové misi Evropské unie v Mali. Na půlroční misi do Afriky se čtyři desítky vojáků vydaly na začátku března.

Závěrečné cvičení, které organizovala vyškovská Vojenská akademie, mělo za úkol prověřit, nakolik jsou vojáci na misi připraveni. K dispozici měla jednotka francouzsky hovořící stážisty, kteří hráli úlohu místních malijských obyvatel. Rozhodčími, kteří posuzovali jednání vojáků v klíčových momentech, byli jejich kolegové z 1. úkolového uskupení z Chrudimi pod vedením nadporučíka Marka Štěpánka, kteří misi v Mali před rokem zahajovali. Ti byli schopni také předat konkrétní poznatky a doporučení

přímo z místa nasazení. „Velmi důležitá je aklimatizace po příjezdu, je třeba se opravdu šetřit,“ radil nadporučík Štěpánek. Klimatické podmínky jsou podle něj diametrálně odlišné a organismus si na ně musí zvyknout postupně. „Nezbytností je také okamžité navázání vztahů s francouzským velením mise,“ dodal velitel, který má tuto misi již za sebou.

Během cvičení se vojáci museli vypořádat s celou řadou – i nepříjemných – situací, které je v misi mohou potkat. „Řešili jsme například problém se zablokovanou komunikací, dopravní nehody s místním obyvatelstvem, demonstrace, pokus o vniknutí na základnu, poruchy vozidel při patrolách, zdravotní obtíže, repatriaci a podobně,“ uvedl velitel jednotky kapitán Martin Náplava.

„Absolvovali jsme stáž v místě nasazení,“ uvedl na závěr Martin Náplava, „takže představu o tom, co nás čeká, máme a všichni vojáci jsou plni očekávání. Nejvíce se však obávají afrického podnebí,“ dodal velitel.

Text a foto: nadporučík Radek Hampl
Zdroj: www.army.cz

Víte, co je to SAHEL?

SAHEL je název odborně-taktického cvičení u VeV – VA Vyškov, které je vyvrcholením procesu přípravy jednotek ÚU EUTM – MALI, jehož cílem je dosažení plné operační připravenosti jednotek k zahájení plnění úkolů v zahraniční operaci.

Sahel má však i jiný význam než název cvičení. Pro lepší informovanost využívám informací získaných z Wikipedie, která říká:

Sahel je název krajinného typu v Africe na jižním okraji Sahary. Zahrnuje pás stepí a savan táhnoucích se napříč kontinentem od západu k východu, na území Mauritánie, Senegalu, Mali, Burkiny Faso, Nigeru, Čadu, Súdánu a Etiopie. Je zde suché podnebí, ročně naprší 100 až 500 mm, a to v pravidelných až 3 měsíce trvajících obdobích dešťů. Suchomilná vegetace umožňuje pastevní chov dobytka. V důsledku katastrofálního sucha,

keré v posledních letech zasáhlo Sahel, se zhoršily životní podmínky v této oblasti. Pro Sahel byl vypracován dlouhodobý plán rozvoje ve spolupráci států Sahelu a mezinárodních organizací (Africká unie, OSN).

O Sahelu se zmiňuje i Al Gore ve svém dokumentu Nepříjemná pravda; říká v něm, že při dalších projevech globální změny klimatu hrozí jeho dezertifikace.

Výraz Sahel je z arabského slova „sáhil“, to je pobřeží, což znamená okraj pevniny, velkého počátku a definitivního

konce. Sahel se táhne napříč severní Afrikou podél 13. rovnoběžky a odděluje Saharskou poušť od afrických tropických pralesů; je to pás semiaridních travnatých pastvin.

V přechodné zóně na okraji Sahary kolísá roční úhrn dešťových srážek od 150 mm na severu až po 610 mm na vlhčím jihu. V důsledku ohřívání oceánů od počátků 20. století se pozměnilo schéma srážek. Od 60. let minulého století se Sahel přesunul jižně a zůstala zde vyprahlá plocha. Plochy zeleně vyschly a stáda dobytka se neměla kde pást. Oblast dešťů dnes nesahá tak daleko na sever jako v letech 1930–1960 minulého století. Zmizením vegetace na severu Sahelu se začaly objevovat rozsáhlé písečné duny. Tyto duny pronikly až do některých vesnic. V důsledku globálního oteplování vědci předpokládají, že dešťové srážky budou méně časté a spolehlivé, nelze ale ani vyloučit, že v různou dobu a na různých místech se budou objevovat prudké i mírné deště.

Text: pplk. Ing. Jaroslav Medek,
náčelník institutu rozvoje
a doktrín VeV – VA
Zdroj: <http://cs.wikipedia.org>

Když ve Vyškově uslyšíte SaShiMe ...

Na první pohled to vypadá japonsky a také byste pod tímto výrazem mohli hledat nějakou spojitost s tradičním japonským jídlem (Sashimi), ale to byste byli úplně vedle. Jedná se totiž o zkratku hned tří po sobě jdoucích odborně-taktických cvičení jednotek připravujících se do zahraničních operací, a to Sahel, Shield a Messenger.

Krátký název za sebou však skrývá neskutečné množství velmi zodpovědné práce mnoha příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie, za kterou stojí nemalý cíl: Připravit příslušníky AČR do zahraniční operace tak, aby byli schopni co nejlépe plnit operační úkol a v pořádku, tedy zdraví a bez ztráty na životech se vrátit zase zpět.

K tomu disponují Vyškovští centrem přípravy do zahraničních operací, ale zapojení příslušníků VeV – VA do těchto cvičení je samozřejmě mnohem širší, ať už v přípravě či samotném provedení jednotlivých cvičení. Tvorba dokumentů, pořádání plánovacích konferencí, sběr nejaktuálnějších informací včetně účasti v samotném místě působení jednotek, logistická či komunikační podpora, až po samotné řízení cvičení spojené s adekvátním a co nejrealističtější scénářem, rozehrávaným příslušníky skupiny rozehry a realizovaným příslušníky skupiny imitace a značkování, výběr prostorů odpovídajících prostoru odpovědnosti, až po vhodný a velmi důležitý výběr příslušníků rozhodčí služby. A to vše se samozřejmě také neobejde bez spolupráce dalších složek AČR.

A to je jen část výčtu činností s faktem, že každé z těchto tří cvičení má svůj specifický charakter, především z hlediska naprosté odlišnosti plnění operačních úkolů jednotlivých jednotek. Navíc hned první dvě cvičení Sahel (únor) a Shield (březen) jsou pro VeV – VA zcela novou záležitostí, a tak jejich příprava

byla rozhodně složitější a náročnější než u cvičení Messenger (duben), které už ve Vyškově proběhlo několikrát. A času nebylo nazbyt.

Koordinátor všech těchto cvičení praporeček Vlastimil Vašina k tomu vysvětluje: „Nový úkol pro Vyškov v podobě organizování hned tří po sobě jdoucích odborných taktických cvičení, tedy SaShiMe, a to ve dvou ročních bězích, rozdílných jednotek připravujících se nejen pro Afghánistán, ale i Mali, vyvstal těsně před Vánoci, takže s přípravami jsme nemohli v žádném případě otálet, protože taková příprava, to znamená i několik měsíců práce spojených také s nezbytným sběrem informací přímo z místa působení jednotky.“

Cvičení Sahel však bylo specifické nejen tím, že připravovalo vojáky do úplně jiného prostředí, tedy Mali, ale rovněž rozdělením jednotky do dvou částí. K tomu vysvětluje opět praporeček Vašina: „Jedna skupina, můžeme nazvat ta bojová část jednotky, se účastnila rozehry cvičení a ta druhá skupina (tzv. tým mentorů) byl školen k instruktorské činnosti, se základy taktických drillů, prohledávání osob, vozidel. A k tomu se nám podařilo využít vynikající spolupráci s BMATT.“

První z odborně-taktických cvičení Sahel 1/2014 má VeV – VA, přesto se všichni ctí a profesionalitou, již úspěšně za sebou, s tím, že bylo zaměřeno na prověření připravenosti jednotky k plnění operačního úkolu v misi EUTM-M, tedy

provádění doprovodů velitele operace a příslušníků MHQ EUTM, poskytování sil QRF, ochrana MHQ EUTM ve městě Bamako a provádění výcviku Maliských armádních sil.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Sahel 1/2014

(3. ÚU EUTM – MALI – 19. 2.–21. 2.)

- Byly využity zkušenosti příslušníků 43. vpr z jejich účasti v 1. EUTM – Mali, dále příslušníků BMATT.
- Námět a situace byly přizpůsobeny na lokální podmínky a aktuální situaci v daném regionu.
- Cvičilo se jak ve VVP Březina, Srubový tábor – Bamako, tak v kasárnách Dědice (Koulikoro).
- Bylo vytvořeno na 25 různých situacích (incidentů/událostí) od zabezpečení strážení MHQ, přes reakce na nastřelení jednotky, aktivaci QRF, poskytování první pomoci, činnosti za doprovodu VIP osob, až po reakci na nebezpečné shromáždění davu. Jednotlivé situace byly zpracované tak, aby umožnily prověřit maximum předpokládaných činností jednotky v rámci mise v Mali.
- Téměř padesátičlenný řídicí štáb Velitelství výcviku – Vojenské akademie, posílený o několik příslušníků 1. ÚU EUTM Mali tak v rámci celé řady rozehrávaných situací a incidentů prověřil schopnosti jednotky 3. ÚU EUTM Mali plnit operační úkoly v prostoru jejich nasazení. To znamená schopnost strážet a chránit objekt velitelství mise, strážení základny, plnění úkolů týmu rychlé reakce, činnost při ozbrojených doprovodech, a také připravenost čtyřčlenného týmu mentorů, který na základně ve městě Koulikoro cvičil maliské vojáky.
- 34členná jednotka postavená na vojácích 71. mechanizovaného praporu 7. mechanizované brigády se do prostoru svého nasazení v Mali přesune začátkem března.
- Cvičení se zúčastnilo celkem na 90 příslušníků AČR.

Pro VeV – VA je to však teprve první část práce, kterou okamžitě střídá další. VVP Březina se jako mávnutím kouzelného proutku mění v afghánskou provincii Parwan a kasárna Dědice na jednu z největších základen v Afghánistánu, a to Bagram. V pondělí 3. března totiž začalo cvičení Shield 1/2014.

SAHEL vystřídal SHIELD

V kasárnách Dědice a přilehlém vojenském výcvikovém prostoru Březina proběhlo pod řízením Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) další z odborně-taktických cvičení. Tentokrát se jednalo o vyvrcholení procesu přípravy jednotky 2. strážní roty BAF (BAF – Bagram Air Field) Úkolového uskupení AČR ISAF, jehož cílem je dosažení plné operační připravenosti této jednotky k zahájení plnění úkolů v zahraniční operaci v Afghánistánu.

Během týdenního cvičení Shield 1/2014 bylo rozehráno více než 50 událostí a incidentů, s cílem prověřit schopnosti jednotky 2. SR BAF plnit operační úkoly v prostoru nasazení, tedy realizovat bezpečnostní opatření k zajištění ochrany základny Bagram. Hlavním úkolem v pořadí již druhé české jednotky, zařazené do struktury amerického úkolového uskupení (US TF), je zabezpečit stanovený prostor odpovědnosti s cílem eliminovat nepřátelské aktivity proti základně BAF. Strategickou základnu Bagram v afghánské provincii Parwan střeží čeští vojáci nově od konce října loňského roku a podílí se tak společně s americkými kolegy na opravdu nelehkém úkolu, kterým je odpovědnost za životy čtyřiceti tisíc obyvatel této jedné z největších základen v Afghánistánu.

„Ze všech tří cvičení, které ve Vyškově po sobě v krátkém časovém sledu proběhly, tedy Sahel, Shield a Messenger, pokládám

právě toto za nejdůležitější, nejvojenštější, můžeme říci nejbojovější a tedy i nejnáročnější na přípravu i provedení. Vzhledem k charakteru operačního úkolu jednotky a v souvislosti s jejich nasazením v teplejším ročním období je totiž nezbytné počítat s vyšším rizikem nebezpečí, představovaným předpokládanou zvýšenou aktivitou povstalců, než má v místě působení současná 1. SR BAF,“ specifikuje cvičení Shield jeho řídicí plukovník Karel Klinovský, náčelník institutu přípravy do zahraničních operací a speciální přípravy VeV – VA.

„Největším nebezpečím jsou zde útoky nepřímou střelbou na základnu 107mm raketami a pro patroly útoky střelbou z ručních zbraní, RPG a samozřejmě improvizované výbušné systémy,“ říká major Vladimír Horák, náčelník skupiny rozehry, který se také osobně s koordinátorem cvičení praporčíkem Vlastimilem Vašinou účastnil spolu s vybranými příslušníky 2. SR BAF

stáže přímo v místě operačního úkolu jednotky, aby do cvičení byly zapojeny typické incidenty, ke kterým tam skutečně dochází.

„Vojáky čeká zabezpečení denního a nočního patrolování v perimetru do 15 kilometrů od BAF, v místech, kde se nachází historická místa odpalu. Většina patrol je tedy zaměřena na narušení činnosti povstalců v těchto oblastech, ale také na spolupráci a celou řadu jednání s Afghánskou národní policií, která se účastní s Čechy většiny výjezdů za hranice Bagramu, dále na jednání s představiteli vesnic i běžnými Afghánci a rovněž zabezpečení humanitárních aktivit, které se řadí mezi tzv. projekty rychlého dopadu. Ty jsou totiž jedním z hlavních způsobů, jak si naklonit místní obyvatelstvo. A to není zdaleka vše, Češi rovněž drží hotovost tzv. QRF (Tým rychlé reakce), který v případě potřeby musí být schopen a připraven okamžitě vyjet k různým mimořádným událostem, a to i do pro Čechy neznámé oblasti,“ přibližuje činnost jednotky v místě jejího působení major Horák. Pro dokreslení, jen za polovinu působení 1. SR BAF v místě nasazení provedli čeští vojáci celkem 329 patrol a k tomu 55 výjezdů QRF.

K tomu tedy také směřovala rozehra událostí a incidentů cvičení Shield, kdy časově naplánované patroly ze základny Bagram (kasárna Dědice), ale také tým QRF, vyjížděly k plnění úkolů ve dne i v noci na místa simulující jejich prostor odpovědnosti (VVP Březina – provincie Parwan), kde jim činnost velmi reálně

rozehrávali příslušníci skupiny imitace a značkování, posílené o 30 příslušníků 102. průzkumného praporu Prostějov.

Patroly se tak setkaly se situacemi, jakými byly například jednání s příslušníky Afghánské národní policie (ANP), prohledávání odpališť a nebezpečných míst, jednání ve vesnicích Qal-Eh-ye Golay, Qal Eh ye Ahmad Khan, Qole Asyab, či Taji Kotey, ať už s maliky (starosty) vesnic či s běžnými obyvateli vesnic. Patroly se dostaly také do přímých bojů s povstanci, kdy čelily takovým situacím, jako jsou nástražná výbušná zařízení či střelba z ručních zbraní, v rámci kterých utrpěli příslušníci 2. SR BAF cvičně jak ztráty na technice, tak i zranění včetně smrtelných. To vše za všudypřítomného dohledu celé řady rozhodčích, včetně příslušníků CIMIC, jejíž role a pomoc je velmi důležitá právě při provádění celé řady jednání.

„Cvičení bylo připraveno tak, aby splnilo svůj účel, to znamená maximálně připravit jednotku na misi v Bagrámu, tedy s maximálně reálnými incidenty, které je tam čekají, a trůfám si konstatovat, že bylo připraveno na tak vysoce profesionální úrovni, která je srovnatelná s aliančními cvičeními, na úrovni, kterou se nepochybně řadí mezi ty absolutně nejlepší, která kdy u nás byla připravena. Vždyť v armádě není nic důležitějšího než připravovat vojáky do války, a to takovým způsobem, aby nejen své úkoly splnili, ale aby se nám také všichni v pořádku,

zase vrátili zpět,“ zhodnotil závěrem plukovník Klinovský.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Shield 1/2014

- 80 osob řídicího štábu včetně zabezpečení (příslušníci VeV – VA, praporu zabezpečení Vyškov, Velitelství pozemních sil, se zapojením příslušníků 102. průzkumného praporu Prostějov a také příslušníků 103. centra CIMIC/PSYOPS).
- 149 osob cvičící jednotky + 6 příslušníků zabezpečujících spojení – 155 osob.
- Jádrem cvičící jednotky 2. SR BAF složené ze 7 čet tvoří příslušníci 41. mechanizovaného praporu Žatec a 43. výsadkového mechanizovaného praporu Chrudim 4. brigády rychlého nasazení, kteří jsou doplněni personálem z dalších útvarů AČR.
- Celkem se cvičení účastnilo 235 osob, 62 ks techniky, 315 ks zbraní.
- Pro cvičení byly vytvořeny speciální mapy VVP Březina situované na místo odpovědnosti v Afghánistánu ve spolupráci s odborem vojenského průzkumu a elektronického boje MO.
- Specifikou cvičení bylo, že do řídicího štábu nemohli být zapojeni příslušníci s čerstvými zkušenostmi z této mise, tak jak je to obvyklé u jiných cvičení, a to z důvodu, že v místě nasazení plní úkol teprve 1. SR BAF.

VÝCVIK 2. STRÁŽNÍ ROTY PŘED VÝJEZDEM DO AFGHÁNISTÁNU VRCHOLÍ

V areálu Vojenské akademie ve Vyškově skončilo poslední důležité cvičení, které mělo ověřit, nakolik jsou vojáci 2. strážní rotý BAF Úkolového uskupení AČR ISAF připraveni převzít úkol v provincii Parwan v Afghánistánu. Vojáci, kteří při výcviku předvedli, že jsou na nasazení v zahraničí víc než dobře připravení, nyní několikaměsíční tvrdou práci zúročí.

„Úkolem 2. strážní rotý je navázat na předchozí působení české jednotky a dále realizovat bezpečnostní opatření s cílem minimalizovat nepřátelské aktivity proti letecké základně Bagrámu, která je největší základnou koaličních jednotek v Afghánistánu,“ konstatoval velitel jednotky kapitán Jiří Pazděra z žateckého 41. mechanizovaného praporu.

„Vojáci se šest měsíců připravovali na plnění úkolu tím, že procvičovali bojové drily a řešili různé taktické situace. Dále absolvovali například střeleckou, zdravotnickou, řídičskou, psychologickou nebo pyrotechnickou přípravu,“ popsal velitel. To vše podle jeho slov proto, aby jednotka složená z příslušníků 41. mechanizovaného, 43. výsadkového praporu a dalších přidělených prvků, dokázala odpovědně, rychle a efektivně reagovat na situace spojené s působením v prostoru odpovědnosti.

To, co je v provincii Parwan čeká, nemusí být pouze ochrana základny. Situace může přinést úkoly, které v tuto chvíli není nikdo schopen předvídat. „Česká armáda se však vždy vyznačovala vysokou schopností adaptace na odlišné kulturní a sociální prostředí a aktuální podněty, které s sebou nasazení v Afghánistánu přináší,“ potvrdil velitel jednotky s tím, že i toto úkolové uskupení je připraveno dodržet vysoký standard české armády a ukázat se jako plnohodnotný a právoplatný člen spojeneckých vojsk.

Text: poručík Tomáš Mlýnek, tiskový a informační důstojník 2. SR BAF

Ve dnech 22.–25. dubna proběhlo ve vojenském výcvikovém prostoru Březina za řízení Velitelství výcviku – Vojenské akademie další z odborně-taktických cvičení uzavírajících několikaměsíční přípravu jednotek do zahraničních operací. Tentokrát to byl Messenger 2014.

MESSENGER 2014

Další jednotky AČR připraveny do Afghánistánu

Jeho cílem bylo prověřit připravenost jednotek Velitelství 9. úkolového uskupení (ÚU) AČR ISAF a 12. jednotky NSE (národní podpurný prvek) k plnění operačních úkolů v prostoru nasazení s důrazem na připravenost jejich příslušníků na nejpravděpodobnější incidenty. Tyto jednotky jsou předurčené k zabezpečení úkolů ve prospěch nasazených jednotek na území celého Afghánistánu, přičemž jednotka NSE plní takové úkoly, jako je zabezpečení systému administrativní, logistické podpory a koordinace zdravotnického zabezpečení.

„V rámci týdenního cvičení jsme připravili hned několik desítek incidentů a událostí, které vychází ze zmíněných operačních úkolů jednotek. Kromě těch běžných jsme se snažili však zařadit i takové události, s kterými se,

dle našich dosavadních zkušeností, mohou v místě svého nasazení velmi pravděpodobně potkat. Zařazeny tak byly incidenty spadající jak do oblasti toho ryze vojenského charakteru v podobě taktických drilů, tak operační, krizové a také nezbytné zdravotnické přípravy. Novinkou pak bylo zapojení skupiny logistických incidentů, a to s využitím informačního systému logistiky (ISL),“ přibližuje cvičení Messenger jeho řídicí plukovník gšt. Karel Klinovský, náčelník institutu přípravy do zahraničních operací a speciální přípravy VeV – VA. Kromě řešení podpory pro ostatní jednotky na území Afghánistánu se tedy cvičící setkali i s takovými situacemi, jako jsou sebevražedný atentátník, dopravní nehody, zranění, raketové útoky na základnu, nastřelování příslušníků jednotky v rámci přesunu na jednání či

doprovodů V.I.P. osob, výbušná nástražná zařízení a další.

Velitel VeV – VA brigádní generál Ján Koziak, který má zkušenosti jako velitel 4. úkolového uskupení AČR ISAF v závěru cvičicím zdůraznil: „Absolvovali jste dlouhou přípravu, která vyvrcholila tímto týdnem, a jsem rád, že dnes mohu konstatovat, že jste připraveni skutečně velmi dobře. Snažili jsme se vám dát to nejlepší pro to, abyste byli schopni v maximální možné míře splnit úkoly, které jsou před vás v misi postaveny. A nejsou jednoduché. Vždyť vaším posláním je zabezpečení všech prvků působících na území Afghánistánu tak, aby byly schopny úspěšně plnit stanovené úkoly. To je vaše hlavní a velmi důležitá úloha, která si vyžaduje nepřetržité nasazení, tedy prakticky 24 hodin denně.“

Velitel 9. ÚU plukovník gšt. Radek Hasala v závěru celé přípravy ocenil vyškovské centrum výcviku, které dle jeho slov prokázalo vysoce profesionálně schopnost plnohodnotně připravit jemu svěřené jednotky k plnění operačního úkolu, přičemž zmínil jedno specifikum: „Naše jednotky jsou složeny z příslušníků celé řady součástí AČR a jedním z velmi

důležitých a náročných úkolů bylo tedy jejich stmelení. A to se nám skutečně i přes poměrně krátkou dobu, díky vysoké motivaci všech jejich příslušníků, podařilo. Jsem hrdý, že mám tu čest takto připravené jednotce veleť.“

Cvičení Messenger uzavřelo úspěšnou sérii jarních odborně-taktických cvičení, tedy Sahel (3. jednotka EU TM – Mali), Shield (2. strážní rota Bagrám – Pawran – Afghánistán) a Messenger (9. úkolové uskupení a 12. jednotka NSE – KAIA Kábul – Afghánistán).

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,
VeV – VA,
poručík Rostislav KLÍMA 9. ÚU
Foto: Vladimír Bezděk, Hana Jurčová

MESSENGER 1 2014

- 98 osob, 20 ks techniky, 118 ks zbraní.
- ŘÍDÍCÍ ŠTÁB + ZABEZPEČENÍ (47 osob): příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie, praporu zabezpečení Vyškov, Velitelství pozemních sil a 10. jednotky NSE.
- CVIČÍCÍ: velitelství 9. ÚU, 12. NSE (51 osob) – příslušníci velení AČR,

Společného operačního centra MO, sekce podpory MO, Finanční správy AČR, Velitelství pozemních sil, Velitelství vzdušných sil, Posádkového velitelství Praha, Hlavního velitelství Vojenské policie Praha a Velitelství výcviku – Vojenské akademie.

Technika: LRD 110, T 810, LRD 90, VW Transp, Toyota LC, T 815.

Zbraně: CZ 805 BREN, CZ 805 BREN A1, PI GLOCK 17, PI 82, LK MINIMI.

- Při cvičení bylo podle plánu rozehry a plánu značkování a imitace vytvořeno 45 různých situací (událostí/incidentů) od jednání s místními orgány a spojenci, přes napadení doprovodu a zranění vojáků, až po použití nástražných výbušných zařízení (IED) nebo raketový útok. Situace byly rozděleny do 4 skupin: operační (25), ochrana sil (6), zdravotní (7) a logistické (7).

Cílem pro Velitelství 9. ÚU bylo:

- prokázat schopnost velitele a štábu zabezpečit efektivní a nepřetržité velení prvkům 9. ÚU a komunikaci s nadřízeným na nadnárodní i operační úrovni;

- prokázat schopnost velitelství i jeho podřízených jednotek spolupracovat s orgány místní samosprávy, ANSF, vládními a nevládními organizacemi;
- prokázat úroveň zvládnutí MDMP (Military Decision Making Process) a způsob vydávání úkolů jednotkám.

Cílem pro 12. jednotku NSE bylo:

- prokázat schopnosti provádět komplexní národní podporu, zabezpečení jednotek AČR, MO ČR, MZV a dalších jednotek, které působí ve prospěch operace ISAF na území Afghánistánu;
- prokázat schopnost komplexního národního zabezpečení, systému logistické a administrativní podpory v prostoru nasazení, schopnost akviziční činnosti;
- prokázat zvládnutí organizace dopravy, evidence a účtování materiálu, opravy techniky a výzbroje, přepravy osob, techniky a materiálu, prověřit způsob skladování a manipulaci s materiálem;
- prokázat schopnost zabezpečit finanční a právní službu, policejní a personální zabezpečení a podporu KIS.

GENERÁLPORUČÍK PAVEL TŘIKRÁT NA MORAVĚ

V úterý 28. ledna 2014 zamířil náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel na Moravu. Na programu měl hned tři pracovní zastávky. Nejprve u 53. pluku průzkumu a elektronického boje v Opavě, kam jej doprovodil ředitel odboru vojskového průzkumu a elektronického boje plukovník gšt. Vladimír Lang, a poté do Vyškova na Velitelství výcviku – Vojenskou akademii a do Vojenského technického ústavu.

Na Velitelství výcviku – Vojenské akademii čekala odpoledne generála Pavla další dvě pracovní jednání s brigádním generálem Jánem Kožiakem a klíčovými příslušníky jeho štábu. V rámci prvního šlo především o detailní objasnění současného programu odborné přípravy a vzdělávání vojenských profesionálů a nezastupitelného místa, které v tomto procesu zaujímá Velitelství výcviku – Vojenská akademie. Legitimní snahou této dnes již jediné armádní vzdělávací a výcvikové organizace v podřízenosti náčelníka Generálního štábu je posílení schopností a především hodnoty

poskytovaného vzdělání. „Úpravou zakotvení v rezortních dokumentech se nám otvírají možnosti, jak bychom případně mohli dosáhnout na širší zdroje financování, například z grantů a unijních programů. Bylo by také možné využít kurzy, které vojáci absolvují již v průběhu své služby, i pro následnou civilní rekvalifikaci,“ shrnuje základní myšlenky dnešního jednání velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie generál Kožiak.

Dalším bodem bylo předložení informace o možném propojení Centra simulačních a trenažerových technologií

(CSTT), které je v podřízenosti Velitelství výcviku – Vojenské akademie, do aliančních struktur. „Otázkou není, zda ano či ne, ale jak a kdy,“ konstatoval generál Pavel a dodal: „Je to jediná možná cesta, kterou budeme muset jít, chceme-li dále zefektivnit výcvik, nezvyšovat náklady a především nabídnout štábům brigádních úkolových uskupení možnost cvičit na vyšších úrovních operací ve sborové struktuře.“ Toto by právě umožnilo například propojení s aliančním výcvikovým centrem JFTC Bydgoszcz v Polsku, případně s výcvikovým centrem US Army v německém Hohenfelsu, která generál Pavel osobně navštívil v loňském roce.

„Technicky to lze realizovat po splnění několika podmínek. Zejména přejdeme-li na novější simulační technologie využívající architektury HTA,“ uvedl velitel CSTT podplukovník Ladislav Havelka na základě provedené prvotní analýzy. Tyto simulační technologie jsou přitom pro AČR již nyní dostupné, avšak přechod ze starších systémů si vyžádá nezbytné náklady spojené především s převodem existujících dat. Také bude nutné systémy a pracoviště certifikovat na příslušné alianční stupně ochrany utajovaných skutečností. To vyžaduje komplexní analýzu a návrh celkového řešení s přesahem nad úroveň CSTT. „Chceme-li do budoucna ušetřit, musíme navzdory nelehké době najít prostředky pro prvotní investice,“ řekl generál Pavel. Jen pro ilustraci – k nárůstu významu simulačních a trenažerových technologií lze uvést, že například CSTT prošlo v roce 2012 bezmála 2 500 vojáků a v loňském roce to bylo již téměř 7 000. Využitelnost je tedy na první pohled zřejmá.

Na samý závěr své úterní cesty navštívil generál Pavel ve Vyškově areál Vojenského technického ústavu, aby se zde na pozvání výrobních firem seznámil s průběhem podnikových zkoušek prototypu vozidla IFV Šakal. Šakal je česko-slovenským projektem modernizace bojového vozidla pěchoty BVP vznikajícím v kooperaci několika subjektů pro potřeby Ozbrojených sil Slovenské republiky. Odborná veřejnost se s demonstrátorem vozidla mohla seznámit již například na loňském veletrhu IDET, kde projekt sklídl zaslouženou pozornost.

Text a foto: podplukovník Jan Šulc,
oddělení komunikace
s veřejností GŠ AČR
Zdroj: www.acr.army.cz

Posádka Vyškov hostila odborné shromáždění – Facility management vojenských leteckých pozemních zařízení

Ve dnech 19. až 20. února 2014 se stala posádka Vyškov hostitelem odborného shromáždění Facility management vojenských LPZ. Toto shromáždění svolal odbor vojenského letectví MO, oddělení leteckých pozemních zařízení v souladu s plánem činnosti rezortu MO na rok 2014.

Shromáždění zajišťoval za posádku Vyškov náčelník centra VzS pplk. Ing. Roman Randula, přivítal zde 31 funkcionářů (specialistů) odpovědných za oblasti a kategorie vojenských leteckých pozemních zařízení.

Čestným hostem odborného shromáždění se stal náčelník institutu profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie plk. Ing. Michal Kucharsky, který se postaral o úvodní slovo a samotné zahájení shromáždění

v prostorách síně tradic na učebně M201 VeV – VA. Plukovník Kucharsky zdůraznil ve svém vystoupení důležitost spolupráce s odborem vojenského letectví Ministerstva obrany a stručně shrnul aktuální úroveň připravenosti výcviku ve VeV – VA.

V další části provedl vedoucí oddělení leteckých pozemních zařízení a licencování plk. Ing. Václav Česal seznámení účastníků shromáždění s některými body minikonference a novým

návrhem zákona o vojenském letectví, který se v současné době připravuje.

Následovala přednáška plk. Ing. Jindřicha Tausche, který prakticky seznámil všechny přítomné s postupy schvalování provozní způsobilosti v podmínkách letectva AČR, a také přednášky na téma vývoj a trendy v letecké HMS od pplk. Ing. Roberta Junka a k LTPZ od mjr. Jaroslava Linky.

V poslední části shromáždění plukovník Česal vydal úkoly pro podřízené funkcionáře odpovědné za oblasti a kategorie vojenských LPZ na další období, kde se zaměřil na další zvyšování podílu funkcionářů odpovědných za oblasti a kategorie vojenských LPZ.

V závěru zaměstnání příslušníci leteckých základů a útvarů prodiskutovali služební záležitosti, které je budou čekat po ukončení tohoto odborného shromáždění.

Text: npor. Ing. Jiří Grausgruber, ÚsPřLRNS

TRADICE VOJENSKÉ AKADEMIE V HRANICÍCH JE STÁLE ŽIVÁ

Každý pátek probíhá v kariérních důstojnických kurzech VeV – VA ve Vyškově výuka anglického jazyka podle příkladu výuky jazyků ve Vojenské akademii v Hranicích. V letech 1931–1934 vyučoval maďarštinu na této vojenské škole major Ludvík Svoboda, později armádní generál a bývalý prezident republiky, jehož jméno nesla Vysoká vojenská škola pozemního vojska ve Vyškově a k jehož tradici se hrdě hlásíme na Velitelství výcviku – Vojenské akademii ve Vyškově.

Ludvík Svoboda byl skvělý pedagog, který se z osobního zájmu dorozumět se s vojáky, mluvícími maďarsky, tento jazyk naučil. Dokonce po určitou dobu pobýval mezi Maďary v jedné vesnici na Podkarpatské Rusi. Jako mladý důstojník chtěl učit vojenské předměty, ale nové zařazení nepodceňoval a roli pedagoga pojal tvůrčím způsobem. V hodinách maďarštiny se studenti bavili o historii a současné vojenské a politické situaci ve světě. Svůj předmět tak vyučoval velmi inovujícím způsobem.

Na skupině výuky všeobecných předmětů – úsek kariérové přípravy – jsme se inspirovali tímto modelem výuky. Zveme na naše zaměstnání vojáky, kteří mají bohaté zahraniční zkušenosti a jsou schopni velmi fundovaně hovořit na zvolené téma v anglickém jazyce. Posluchači se musí na dané téma pečlivě připravit a hrají přidělené role zástupců jednotlivých zemí, projednávajících na půdě OSN problematiku své země. Zatím proběhla v naší situační hře jednání o situaci v Afghánistánu, Sýrii, Íránu a tento týden bude řešena problematika Mali. Všichni účastníci mají připravena svá vystoupení jako zástupci

jednotlivých zemí. Diskuze po každém vystoupení je velmi bouřlivá a situační hra se tak stává velmi realistickou. Po každé hodině následuje podrobná zpětná vazba na jednotlivá vystoupení. Takto komplexně pojatá výuka v sobě skloubí angličtinu, komunikaci a vojenské dějiny. Po každém zaměstnání musejí posluchači písemně zpracovat průběh jednání z pohledu dotyčného delegáta dané země pro vládu země, kterou zastupuje. Celý projekt je založen na principech zpracovaného projektu k problematice vedení lidí.

Pro výuku v současné moderní české armádě je pedagogické působení Ludvíka Svobody v tehdy nejvyšším československém vojenském učilišti velmi inspirativní. Jako každé činnosti ve svém životě se generál Svoboda věnoval i výuce s velkým nasazením a nadšením. A zároveň se tím i obohacoval ve velitelských povinnostech a zkušenostech do dalších let vojenského života.

Proto chceme ve vyškovské posádce navázat na tyto stále živé dobré vojenské tradice, prohlubovat je a využít to, co již bylo vymyšleno a dobře fungovalo ve vojenské praxi a bylo ověřeno v boji.

Text: kpt. PhDr. Stanislav BALÍK
Foto: Mgr. Jaroslav SZTEFEK

Komplexní polní výcvik důstojnického kurzu ZD 007

„SHOWDOWN I/2014“

„BLUELAND“ znovu přivítal příslušníky důstojnického kurzu. Toto fiktivní prostředí slouží v kariérových kurzech pro jejich přípravu v předmětech taktická příprava a štábní služba. Z tohoto námětu neboli scénáře vychází konkrétní úkoly pro plánování činnosti a praktické provádění úkolů posluchači během celého kurzu v uvedených předmětech. Komplexní polní výcvik (dále jen KPV) má za úkol vždy po ukončení etapy prověřit posluchače ve všech oblastech přípravy.

Výpis z námětu:

„... území státu BLUELAND je rozděleno na čtyři sektory (NORTH, EAST, SOUTH, WEST). V každém sektoru působí regionální velitelství (RC) BLFOR. Zájmový prostor 5 BCT a zároveň TF-VIPER (PrÚU CZE) je v sektoru NORTH v AO RC NORTH, který je součástí reálného území ČR (Vyškov, Lipovec, Blansko, Rousínov, Slavkov, Bučovice). AOR (Area Of Responsibility – prostor odpovědnosti) je vzdálen asi 3000 km od místa stálé dislokace (CZE). Oblast se nachází v subtropickém pásmu. 40 % obyvatelstva vyznává halamistické náboženství (převážně obyvatelé státu REDLAND), 55 % obyvatelstva jsou křesťanského vyznání a 5 % jiných vyznání. Národním bohatstvím je ropa...“

Z výše uvedeného vyplývá, že scénář, pod kterým posluchači provádějí výcvik v kurzu, se v maximální možné míře podobá situaci, se kterou by se mohly setkat jednotky AČR, pokud by byly nasazeny v nějaké zahraniční operaci mimo území ČR.

Výpis z námětu:

Situace BLFOR

„... po vítězné bojové operaci v měsíci květnu 2013 jednotky BLFOR pokračují v operaci „RAPID CLEANING“.

Operace pokračuje III. etapou. Pro naplnění cílů této etapy byla zplánována operace „PERMANENT SUPERVISION“ (PS).

Úkolem sil BLFOR v této etapě je vytvořit a zajistit mírové prostředí v krizové oblasti státu BLUELAND, ukončit násilí směřované proti všem skupinám civilního obyvatelstva, zabránit

nelegálním aktivitám pravidelných součástí ozbrojených sil státu REDLAND i polovojenských a teroristických skupin a ukončit projevy etnického násilí...“

Na pozadí probíhajících olympijských soutěží, které samozřejmě nešlo úplně oddělit od pozornosti všech zúčastněných, probíhal ve dnech 19.–20. února letošního roku KPV čet důstojnického kurzu ZD 0071 a ZD 0072 pod názvem „SHOWDOWN I/2014“. Obě tyto významné akce probíhaly úspěšně. Nebýt vyřazení českých hokejistů z olympijského turnaje, daly by se obě tyto akce hodnotit pouze v superlativech.

Na jedné straně aktivní přístup důstojníků k zaměstnání, iniciativa při plnění úkolů a snaha dosáhnout co nejlepších výsledků propojené na dálku s úspěchy našich sportovců přispěly ke kvalitnímu a bezproblémovému průběhu celého KPV.

V rámci přípravné fáze před samotným provedením výcviku posluchači provedli rozhodovací a plánovací proces velitele čtyři po obdržení úkolu od nadřízeného, zpracovali své bojové rozkazy a vydali je podřízeným.

V průběhu KPV došlo na celou škálu úkolů, mezi něž lze zařadit taktické přesuny, řešení konkrétních situací během přesunu, činnost při nalezení IED, komunikaci pomocí spojovacích prostředků při podávání okamžitých hlášení v reálném čase, zdravotnickou přípravu, orientaci v terénu, práci s mapou během celého KPV. Z dalších dovedností, které byly prověřovány, lze vybrat jiné taktické činnosti. Konkrétně se jednalo o provedení procsávání, provedení clony, příprava a provedení léčky a přepadu. K obnově bojeschopnosti byly jednotky přesunuty do prostoru odloučené základny COP (Combat Outpost). Jednotky při této části plnily úkoly spojené s ochranou a obranou základny i ochranou vojsk. V průběhu celého KPV posluchači, kteří byli určeni do velitelských funkcí, museli v reálném čase plánovat činnost podřízených a přijímat adekvátní rozhodnutí na základě obdržení úkolu od nadřízeného, nebo na základě rozehrávaných situací v průběhu výcviku. Cvičící se pravidelně střídali na velitelských funkcích.

Na plnění úkolů a správnost rozhodování ve vzniklých situacích dohlíželi učitelé-lektoři z úseku kariérové přípravy v rolích mentorů u každé cvičící jednotky v průběhu celého výcviku. Tímto praktickým a kontrolním zaměstnáním byla ukončena etapa výcviku důstojnického kurzu na stupni četa v rámci taktické přípravy a přinesla jak posluchačům, tak učitelům-lektorům cenné poznatky do jejich další praxe.

Text a foto: npor. Jaroslav Němeček a kolektiv ÚsKaPř

DŮSTOJNICKÝ KURZ

Výcvik prověřil další posluchače ve velitelských funkcích

První čtvrtletí letošního roku se neslo u úseku kariérové přípravy v duchu plnění mnoha důležitých úkolů, avšak hlavní úsilí je směřováno především na kvalitní výuku při přípravě důstojníků, kteří jsou v současné době zařazeni do důstojnických kurzů.

Dvě čtyři důstojníků, které kurz zahájily již v roce 2013 a nyní se připravují na závěrečné zkoušky, vystřídala při plnění náročných úkolů příprava četa další, a to ZD 0073. A právě tato jednotka v uplynulém týdnu prošla významnou prověřkou získaných znalostí a dovedností.

Komplexní výcvik, který proběhl ve dnech 12.–13. 3. 2014, byl oproti předšlým rokům ve znamení nebývale příjemného počasí, které jistě nemalou měrou přispělo k plnění zadaných úkolů. Přípravná fáze patřila 7. březnu, kdy probíhalo plánování a vydávání bojových rozkazů a stala se první velkou výzvou, kladenou na velitele jednotlivých družstev. Ti zde především uplatnili své

znalosti a dovednosti získané při studiu předmětu štábní služba. A zda bylo plánování úspěšné, to prověřilo vlastní provedení jednotlivých úkolů.

Již vlastní zahájení zaměstnání jasně dokázalo, že před jeho řídicím stojí připravená a disciplinovaná jednotka. Stejně připravena byla i opoziční jednotka pod vedením npor. Pěničky, starající se o modelové situace a incidenty. Náročné a mnohdy i neznámé prostory takticko-průpravných cvičišť (TPC) a přilehlých oblastí, ve kterých výcvik probíhal, prověřily nejen orientační schopnosti cvičících, ale také jejich fyzickou kondici.

V průběhu prvního dne došlo na celou škálu situací. Taktické přesuny do oblastí plnění úkolů doplněné o činnost při nalezení výbušného nástražného zařízení (IED) či zranění příslušníka družstva bylo nedílnou součástí tohoto výcviku. Přesné informace o incidentech, ale i o pozici či situaci jednotky měla řídicí skupina kpt. Kočáře (skupina výuky štábní vševojskové služby) po celou dobu cvičení. Stálé rádiové spojení a využití standardizovaných hlášení nejen zdokonalilo dovednosti v komunikaci pomocí spojovacích prostředků, ale i navodilo

atmosféru plnění reálného úkolu. Výcvik prvního dne byl zakončen v prostoru střelnice bojových vozidel (SBV-B), kam se jednotky přesunuly do prostoru odloučené základny COP. Na tomto unikátním objektu plnily úkoly ochrany a obrany základny, a to i v nočních podmínkách. Je nutno podotknout, že činnost jednotky zvládly na výtečné úrovni, což potvrdilo i odrazení nočního útoku na základnu ze strany opoziční jednotky.

Přes mírnou únavu se nesl i druhý den výcviku ve znamení pěšího přesunu a následného zaujetí obrany. Také její odolnost otestovaly opoziční jednotky nenadálým útokem. Avšak díky organizaci a velitelským dovednostem jednotlivých velitelů byl úkol beze zbytku splněn.

Celý komplexní polní výcvik (KPV) prověřil nejen posluchače ve velitelských funkcích, ve kterých se pravidelně střídali a které je neustále nutily rozhodovat, plánovat a řídit své podřízené, ale cenné poznatky přinesl i dohlížejícím mentorům. Příslušníci skupiny výuky vševojskové taktiky kpt. Kremlička i npor. Němeček celou dobu bedlivě sledovali své přidělené jednotky a vedle vyhodnocování jednotlivých činností mnohdy přispěli i dobrou radou.

Tímto praktickým a kontrolním zaměstnáním tak byla uzavřena první etapa výcviku na stupni družstvo. Následující měsíce posluchači naváží na již získané znalosti a budou dále rozvíjet své schopnosti a dovednosti velitelů čet. A tak nezbývá než popřát hodně úspěchů a vytrvalosti.

Text a foto: nrtm. Petr David, skupina výuky vševojskové taktiky

Slib absolventa důstojnického kurzu opět zazněl na slavkovském zámku

A to v pátek 11. dubna 2014, kdy se zde uskutečnilo slavnostní vyřazení čerstvých absolventů tohoto nejvyššího kariérového kurzu u Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA).

Za přítomnosti zástupců města Slavkova u Brna, v čele se starostou Ivanem Charvátem, představitelů AČR, zástupců VeV – VA z řad velitelů, učitelů a instruktorů, a také rodinných příslušníků převzalo celkem 38 příslušníků AČR zastupujících 22 vojenských odborností z rukou velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie brigádního generála Jána Kožiaka absolventský dekret, ke kterému se váže také získání zlatavého odznaku absolventa důstojnického kurzu.

„Hlavním cílem tohoto kurzu je všestranný rozvoj osobnosti jednotlivce a dosažení všeobecného rozhledu velitele, vedoucího důstojníka štábu, specialisty. Jde především o formování a výchovu osobnosti důstojníka k pochopení významu a místa vojenské profese ve společnosti, o zlepšení schopností kreativního, analytického a kritického myšlení, lepší orientaci v jednotlivých oblastech armády, pochopení historického vývoje vojenského umění, krizového řízení, civilně-vojenských vztahů, vojenské etiky a práva, přičemž zvláštní důraz je kladen na zvládnutí základů rétoriky a vedení lidí. Základem tedy bylo dosažení kompetence přímého vedení podřízených jednotek a vojáků, řízení boje a vykonávání štábních procesů na daném stupni velení a řízení v odpovídající vojenské hodnosti,“ přibližuje náčelník institutu profesní přípravy VeV – VA plukovník Michal Kucharský.

Dosáhnout výše jmenovaných schopností, znalostí či dovedností nebylo rozhodně jednoduché. *„Příprava zahrnovala neuvěřitelných 24 vojenských předmětů, přičemž účastníci kurzu byli průběžně hodnoceni za aktivitu v seminářích, za zpracované písemné práce, testy či výsledky praktických cvičení, to vše vrcholící závěrečnou zkouškou ze stanovených vojenských předmětů, včetně zpracování závěrečné práce a její obhajobu před komisí,“* přibližuje měsíce vzdělávání a výcviku v důstojnickém kurzu plukovník Kucharský.

„To vše se samozřejmě neobejde bez vysoké osobní iniciativy každého příslušníka kurzu, za kterou stojí získání kýžené profesní kompetence pro nižší stupeň řízení, umožňující prakticky aplikovat zásady přípravy a řízení bojové činnosti i organizování společného výcviku jednotek na systemizovaných místech nižších velitelů, příslušníků štábů a specialistů v hodnostech sboru nižších důstojníků,“ dodává na závěr plukovník Kucharský. Tu nejvyšší v průběhu celého kurzu prokázal nadporučík Radovan Honzek, příslušník 72. mechanizovaného praporu Hranice, kterému tak připadlo právo přednesu závěrečného slibu zavazujícího

všechny čerstvé absolventy k důstojnému reprezentování AČR a důstojnického sboru.

„Tak slibujeme!“ zaznělo historickým sálem slavkovského zámku v podání 38 nových nižších důstojníků, mezi kterými byly také 4 ženy. Další absolventy důstojnického kurzu zde Vyškovští vyřadí letos ještě jednou, a to v průběhu měsíce července.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Tento kariérový kurz byl jedinečný a v mnoha ohledech specifický.

- Kurz byl určen pro absolventy základní přípravy s ukončeným vysokoškolským vzděláním a vojáky v činné službě poddůstojnického nebo praporčického sboru, kteří dosáhli vysokoškolského vzdělání před nebo během vojenské služby, a kteří jsou předurčení pro ustanovení na systemizovaná místa s předepsanou hodnotou poručík až nadporučík.
- Poprvé, asi v dvouměsíčním předstihu před zahájením kurzu, bylo provedeno vstupní testování znalostí adeptů kurzu. Na to navazovalo individuální vyhodnocení dosažených vstupních předpokladů a vydání úkolů do samostudia. Veškeré toto úsilí směřovalo k vytvoření co nejlepších podmínek pro vstup do kurzu, což mělo pozitivní dopad zvláště v teoretické části kurzu.
- Vzhledem k rozdílným vojenským zkušenostem a vstupním schopnostem příslušníků kurzu byl tento kurz rozdělen do 2 čet s rozdílnou délkou průběhu kurzu. 1. četa, pod vedením vedoucího učitele npor. Marka Ambrože (skupina výuky všeobecné taktiky) zahájila vlastní výcvik a výuku 23. září 2013, zatímco 2. četa, skládající se ze zkušenějších, bývalých příslušníků praporčického sboru, kteří dosáhli vysokoškolského vzdělání během své praxe u vojsk, pod vedením vedoucího učitele kpt. Radima Kočáře (skupina výuky štábní vševojskové služby) zahájila přípravu až 6. ledna letošního roku.
- Garantem kurzu byl úsek kariérové přípravy VeV – VA v čele s mjr. Mariánem Chomou, přičemž na přípravě se podíleli i další lektori a učitelé z působnosti celkem 24 vojenských předmětů.

Výuka BOZP a VS u VeV – VA Vyškov v roce 2013

V uplynulém roce se opět podařilo navázat na úspěšnou spolupráci VeV – VA, resp. OKPř – OdPřLogSl (nově IProfPř – ÚsPřLogOdb) s ÚřSOD MO Praha v oblasti celoživotního vzdělávání osob zabezpečujících bezpečnost práce a prevence rizik.

Tyto dva subjekty společně organizují přípravný kurz k získání odborné způsobilosti bezpečnosti práce dle § 9 zákona č. 309/2006 Sb., a na tento kurz navazující akreditovanou a opakovanou zkoušku

(akreditaci schválilo MPSV). Účastníkům kurzu a úspěšným absolventům odborné zkoušky je tedy předáno osvědčení, které je opravňuje provádět tuto činnost i mimo rezort MO. I z tohoto důvodu

byly právě výše dva jmenované kurzy zařazeny pro zaměstnance rezortu jako rekvalifikační.

Úřad SOD ve spolupráci s náčelníkem ÚsPřLogOdb majorem Liborem Stoličkou a garantem výuky praporčíkem Martinem Kubínem dále organizuje jednodenní semináře (celkem 11) z různých oblastí týkajících se aktuální problematiky bezpečnosti práce.

V loňském roce zároveň provedl ředitel ÚřSOD MO pan Ing. Radek Tolar, Ph.D., a koordinátor BOZP Ing. Jitka Jočová dohovor s Ministerstvem vnitra a nabídli tak zaměstnancům tohoto rezortu možnost účastnit se uvedených kurzů a seminářů. Nutno podotknout, že se tato nabídka setkala s kladnou odezvou a řada osob z Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR toho již využila.

261 osob celkově, 15 z MV a 8 osob rekvalifikace. To jsou tedy konečné počty proškolených osob za rok 2013, které hovoří o dobré spolupráci se zástupci ÚřSOD MO Praha a VeV – VA Vyškov.

Text a foto: prap. Martin Kubín

„DRÁŽNÍ ZÁCHRANÁŘI“ CVIČILI VE VYŠKOVĚ

V rámci spolupráce mezi Ministerstvem obrany a Ministerstvem dopravy byla v roce 2012 bezúplatně převedena těžká vyprošťovací technika VT-72 na Hasičskou záchrannou službu Správy železniční dopravní cesty.

K plnohodnotnému zabezpečení provozu bylo ve dnech 12. 8.–16. 8., 19. 8.–23. 8. 2013 a 17. 2.–21. 2. 2014 u úseku

přípravy logistických odborností institutu profesní přípravy provedeno školení obsluh nástavby vyprošťovacího tanku VT-72 pro 34 příslušníků HZS SŽDC.

Výcvik pod vedením instruktora prap. Michala Fajmona byl zaměřen na správné a bezpečné ovládání jeřábu, vyprošťovacího navijáku a dalších prvků nástavby vyprošťovacího tanku. Hasiči si procvičili zejména manipulaci s jeřábem a sestavení kladkostroje pro vyproštění techniky. Nedílnou součástí kurzu bylo i získání odborných znalostí o konstrukci a provádění údržby.

Nabitě dovednosti využijí obsluhy VT-72 při likvidaci následků železničních nehod a přispějí k záchraně lidských životů.

Text a foto: prap. Michal Fajmon

Flashover kontejner zařazen do výcviku hasičských odborností

Ve dnech 10. 2.–26. 2. 2014 byl u úseku přípravy hasičských odborností, centra přípravy logistiky a služeb organizován kurz HO100 taktické řízení I. Tento kurz je určen pro budoucí velitele družstev vojenských hasičských jednotek (VHJ), kteří se v rámci plnění svých povinností mohou dostat do pozice velitele zásahu.

Cílem výcviku je především prohloubit znalosti a dovednosti při uplatňování taktických postupů v rámci

zdlavání požárů a mimořádných událostí s důrazem na samostatnost při rozhodování a spolupráci v týmu.

Teoretické znalosti posluchačů jsou v kurzu ověřovány prostřednictvím náročných praktických zaměstnání, jako je např. výcvik v protiplynovém polygonu Školicího a výcvikového zařízení HZS ČR Brno nebo výcvik na cvičišti Jeseník. Letos byl nově mezi praktická zaměstnání zařazen výcvik v ohňovém polygonu – flashover kontejneru v Hamrech u Prostějova, kde si posluchači vyzkoušeli

praktickou činnost v prostředí zasaženém požárem. Přes vysokou náročnost tohoto výcviku bylo zaměstnání posluchači hodnoceno jako jedno z nejzajímavějších a nejpřínosnějších.

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří se podíleli na zabezpečení tohoto kurzu, zejména pak kpt. PhDr. Magdaleně Novákové za vysoce profesionální přístup při zabezpečení výuky v oblasti psychologické přípravy nových velitelů družstev VHJ.

Text a foto: kpt. Bc. Jan Dörfel

PŘESUNY NA SNĚHU A LEDU OČIMA POSLUCHAČŮ

Ve dnech 20. 1.–24. 1. 2014 a 27. 1.–31. 1. 2014 se konal v Krkonoších zdokonalovací kurz v přesunech na sněhu a ledu s navazujícím kurzem získání licence instruktora v této odbornosti speciální tělesné přípravy.

V prvním týdnu, ve zdokonalovacím kurzu, byl výcvik zaměřen na procvičení a osvětlení si jednotlivých dovedností skialpinistických disciplín. Součástí bylo držení správného postoje, otáčky na místě, obraty při stoupání v různě obtížném terénu a také samozřejmě sjezdy. Naučili jsme se pracovat s lavinovým vyhledavačem, sondou a sněhovou lopatou, při vyhledávání postiženého v lavině. Důležitým prvkem výuky je sestavení sněhového profilu, posouzení sněhové stability pomocí klouzavého bloku a poklepového testu. Dále transport raněného pomocí UT 2000 a improvizovaných prostředků, sestavení takzvaných „standů“ k přemístění materiálu či osob v nepřístupném terénu. Nedílnou součástí je velmi dobrá navigace a samozřejmě precizní a do posledního detailu naplánovaná túra, na čemž závisí nejen úspěch akce, ale i zdraví a životy zúčastněných.

I přes nepřízeň počasí v podobě velmi nízké sněhové nadílky se nám

zkušením vedoucí instruktoři snažili ukázat a předvést v terénu co nejvíce ze svých dovedností a zkušeností týkajících se problematiky skialpinismu, lavinového nebezpečí a vůdcovských schopností. Vše, co se probralo v terénu, ještě bohatě doplnili při večerním zaměstnání v podobě kvalitních přednášek a výborně zpracovaných prezentací.

V instruktorském kurzu, který navazoval další týden, jsme začali veškeré teoretické a tvrdě nabyté znalosti aplikovat v praxi. Jeden po druhém jsme se postupně střídali ve výkladu teoretické i praktické problematiky a již jsme sami vedli výcvik.

Tento kurz byl zakončen praktickou i teoretickou zkouškou našich dovedností. V praktické části bylo úkolem vyhledat dvě zasypané osoby pomocí lavinového vyhledavače ve čtverci 70×70 m v časovém limitu 5 minut.

Předposlední den nás čekala již předem plánovaná túra zakončená přenocováním v terénu. Po náročném noci

jsme si na chatě chvíli odpočinuli, ale ne na dlouho, jelikož nás odpoledne čekala závěrečná zkouška v podobě náročného testu z komplexní teorie.

Velké znevýhodnění měli účastníci nastupující přímo až do instruktorského kurzu, jelikož zvládnout takové množství informací a osvojit si tolik dovedností v jednom týdnu je prakticky nemožné.

Úspěšní absolventi kurzu obdrželi licenci instruktora speciální tělesné přípravy, disciplína přesunů na sněhu a ledu s platností po dobu tří let.

Rádi bychom touto cestou poděkovali vedoucím instruktorům nejen za trpělivost, ale především za perfektně vedenou výuku, precizně zpracované prezentace, a že i navzdory nepříznivým sněhovým podmínkám nám dokázali předat maximum cenných informací a praktických ukázek.

Text a foto: nrtm. Jan Bartoněk a nrtm. Michal Vondraš

Bitva u Sokolova byla důležitým mezníkem v boji národů Československa proti německým nacistům. Knížka Ludvíka Svobody „Z Buzuluku do Prahy“ podává svědectví o válečné pouti, kterou dobrovolně absolvovali naši vojáci pro osvobození naší vlasti od nacistických uchvatitelů. Stejně jako v době první světové války v bitvě u Zborova byli našim nepřitelem Germáni, tak i v bitvě u Sokolova jsme bojovali s Rudou armádou proti německým nacistům.

Vidím společnou tradici bitev na Vítkově, u Zborova a u Sokolova. Tyto bitvy jsou nezdolným symbolem naší vůle k odporu proti nepřítelům, kteří si toužebně přáli naše zotročení. Husité na Vítkově, Českoslovenští legionáři u Zborova a vojáci 1. československého samostatného polního praporu u Sokolova dokázali, že naši bojovníci dokážou bojovat a postavit se zlu. Německý nacismus byl největším zlem v dějinách lidstva. Genocida nehrozila pouze Židům a Romům, ale také Slovanům. Ve druhé světové válce přišlo o život na třicet milionů Slovanů.

V roce 1941 se v Praze ujal funkce jako zastupující říšský protektor R. Heydrich. Jeho politika teroru si vybrala krutou daň na českých vlastencích. Byl to kat českého národa, který ve své přednášce krátce před atentátem hovořil o tom, jak si představuje osud českého obyvatelstva. Většina měla být vystěhována za Ural, ostatní měli být povražděni a část poněmčena. Naše vlast se měla stát zemí pro Germány. Němci chystali po vyhrané válce genocidu našeho národa a Heydrich dělal vše proto, aby tato politika byla realizována. Atentát byl spravedlivou mstou za jeho zločiny. Lidice a Ležáky se staly svědectvím bestiality německého nacismu, který se mstil na bezbranných obětech. Osud těchto dvou obcí se měl stát budoucím osudem celého našeho národa.

Vojáci našeho polního praporu v Sovětském svazu se chtěli pomstít za všechny nacistické zločiny, chtěli bojovat, stejně jako legionáři v roce 1917. Nechtěli se stát symbolickou jednotkou, která bude vyčkávat v týlu na konec války. Byli to bojovníci, kteří v duchu našich nejlepších bojových tradic toužili po tom utkat se s nepřitelem a způsobit mu co největší ztráty. Sokolovo se stalo jejich prvním bojovým vystoupením, které celému světu ukázalo, že máme opět svoji armádu, která bude s nacisty bojovat na život a na smrt. Naši vojáci toužili pomstít všechny mrtvé a umučené v naší zotročené vlasti a odčinit potupnou kapitulaci v roce 1938, která proběhla proti vůli drtivé většiny obyvatelstva.

Plukovník Ludvík Svoboda mluvil z duše svých vojáků, když psal dopis maršálu Stalinovi: „Prosím, aby naše jednotka byla okamžitě poslána na frontu a aby jí bylo využito, jak uznáte za vhodné ... Spojení a přátelství sovětského a československého lidu budou ještě pevnější, budou-li zpečetěny krví, prolitou ve společném boji po boku

BITVA U SOKOLOVA

Rudé armády. Prosím, aby naše prosba nebyla odmítnuta ... Náš hrdinský a tak těžce strádající lid ve vlasti žádá od Čechoslováků za hranicemi, aby aktivní bojovou činností pomstili všechno utrpení a zločiny, spáchané na našem národu i na jiných národech světa. Tento požadavek našeho národa chceme a musíme čestně splnit. To nám přikazuje povinnost k vlasti a pokrokovým národům.“

Největší podíl na založení a zformování naší jednotky měl velitel našeho praporu plukovník Ludvík Svoboda. Musel podstoupit řadu těžkých zkoušek, které byly korunovány úspěchem 30. ledna 1943, kdy se vyplnilo toužebné přání příslušníků praporu. V tento den se prapor vydal na svoji bojovou cestu, která vedla z Buzuluku do Prahy.

V bitvě u Zborova byl Ludvík Svoboda mladým důstojníkem, který bojoval za stát, který ještě neexistoval. V roce 1938 byl podplukovník Svoboda připraven obětovat svůj život v boji proti německým nacistům. Prezident Beneš přistoupil na Mnichovskou zradu a znemožnil tak bojovat našim vojákům za svou vlast. Naši vojáci toužili odčinit tuto hanbu a ukázat celému světu, že jim v hrudích bije srdce pravých bojovníků.

Při svém transportu na frontu viděli stovky zničených vesnic a měst a bezpočet

mrtvých. Svědectví o nacistických zvěrstvech byla všude. Desetitisíce našich občanů bylo popraveno a odvečeno do koncentračních táborů, nacisté se snažili terorem zlomit vůli našich národů k odporu proti německému nacismu.

Cesta po kolejích skončila a naši vojáci se museli vydat na pěší pochod, který byl téměř 400 km dlouhý. Byl to vyčerpávající pochod, který prověřil jejich fyzickou a psychickou odolnost. Nejdůležitější je vždy morálka vojáků a jejich odhodlání k boji. Již pochod prověřil vytrvalost a soudržnost jednotky. Plukovník Ludvík Svoboda šel všem příkladem, mohl využít saní tažených koněm, ale tohoto ulehčení nevyužil, šel se svými vojáky a dodával jim sílu a pomáhal slabším. V jednotce byly ženy, které byly ve funkcích zdravotníků. Plukovník Svoboda je prosadil do jednotky přes odpor ministerstva obrany v Londýně, kde striktně trvali na dodržování vojenských řádů z první republiky. Realita války však byla jiná a plukovník Svoboda ji velice dobře chápal a nebál se vzít na sebe odpovědnost za svá rozhodnutí. Ženy do jednotky patřily a v boji u Sokolova se plně osvědčily jejich kvality. Také při vyčerpávajícím pochodu pomáhaly slabším a ošetřovaly nemocné.

Dne 3. března se prapor vydal z Charkova do míst, kde měl zaujmout obranné postavení. Naši vojáci měli hájit postavení ve vesnici Sokolovo a tím zabránit proniknutí německých jednotek do Charkova. V únoru 1943 utrpěli nacisté zdrcující porážku u Stalingradu, která otřásla jejich vírou ve vítězství, a zoufale potřebovali dosáhnout zvratu, kterým by bylo dobytí Charkova. Sovětská armáda nutně potřebovala v obranných bojích získat čas, aby mohla doplnit čerstvými divizemi vyčerpané jednotky.

Útok Němců začal 8. března 1943 a byl veden německými tanky a motorizovanou pěchotou. Proti našim vojákům útočili vojáci, kteří měli velké vojenské zkušenosti z dosavadního průběhu války. Pro naše vojáky byla bitva u Sokolova první bitvou, ve které chtěli sami sobě a celému světu dokázat,

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

že Československo má svoji zahraniční armádu, která bude bojovat za svobodu své rodné země až do úplné porážky nacismu.

Plukovník Ludvík Svoboda velel praporu v obraně za řekou Mža, měl v záloze sovětské tanky, které chtěl nasadit do protiútoků. Led však byl již příliš tenký a tanky přejet nemohly. Řeka Mža se tak stala přirozenou překážkou také pro německé tanky. Tíhu bojů u Sokolova nesla na svých bedrech první rota nadporučíka Otakara Jaroše. Nadporučík Jaroš byl český vlastenec odchovaný Vojenskou akademií v Hranicích. Byl příkladným demokratem a vlastencem ochotným pro svou vlast obětovat svůj život. Jako řada jiných vojáků cítil povinnost odejít z Protektorátu a připojit se k naší zahraniční armádě. Při výcviku v Buzuluku patřil k nejlepším a nejzkušenějším důstojníkům. Velitel praporu se na svého velitele první rotu mohl vždy spolehnout a plně mu důvěřoval.

Českoslovenští vojáci odrazili několik útoků pěchoty a tanků. Pod tíhou německé přesily zaujali kruhovou obranu kolem kostela, kde bylo velitelské stanoviště velitele rotu. Velitel praporu vydal rozkaz k opuštění Sokolova, ale spojení bylo přerušeno a žádná spojka se nedostala do prostoru bojů. Otakar Jaroš se svými vojáky pokračoval v boji, při kterém byly nepříteli způsobeny těžké ztráty na lidech i technice. Nadporučík Jaroš statečně padl v boji s nacistickou přesilou, posmrtně byl povýšen na kapitána a byl mu jako prvnímu cizinci udělen titul hrdiny Sovětského svazu. Zbytky rotu se ve tmě stáhly z místa bojů a ustoupily za řeku Mžu. Bojový úkol splnili naši vojáci se ctí, nepustili nepřítel přes řeku a způsobili mu těžké ztráty.

Celkem Němci ztratili přibližně 400 vojáků, 19 tanků a 6 obrněných transportérů. Naši vojáci měli 86 padlých, 20 zajatých a nezvěstných a 114 raněných. Obránci Sokolova byli vyznamenáni vysokými československými a sovětskými

řády. Bitva u Sokolova znamenala počátek bojového přátelství našich a sovětských vojáků, které pokračovalo společnou bojovou cestou a vyvrcholilo osvobozením naší vlasti.

Nacisté se po těžkých bojích, při kterých utrpěli velké ztráty, probíjeli do Charkova. Při svém postupu se dopustili řady válečných zločinů vůči civilnímu obyvatelstvu, ale také vůči zraněným vojákům, kteří byli upoutáni na lůžko v nemocnici. Němci všechny zraněné vojáky a ošetřující personál bestialně povraždili. Mezi oběťmi tohoto zločinu byli i naši vojáci z bitvy u Sokolova. Na Ukrajině si dodnes připomínají jména našich hrdinů, kteří bojovali a padli v boji proti nenáviděnému nepříteli.

V červenci 1943 se nacisté pokusili o svoji poslední velkou ofenzívu na východní frontě, která měla zvrátit průběh války. Bitva u Kurska znamenala definitivní zlom v průběhu druhé světové války. Nacisté utrpěli zdrcující porážku, ze které se již nikdy nevzpamatovali.

Text: kpt. PhDr. Stanislav Balík

20 let Klubu vojenských důchodců ve Vyškově

V letošním roce je tomu již 20 let, kdy vznikl KVD ve Vyškově. Iniciátorem založení této organizace byl pplk. v. v. Josef Polášek za pomoci mnohých dalších, kteří bohužel již mezi námi nejsou. Pokusíme se dnes zavzpomínat na události, které v průběhu uplynulých let obohatily život našeho klubu i jednotlivých členů.

Klub byl v raných dobách řízen OVS ve Vyškově, později KVV v Brně, v současnosti řídí jeho chod MO ČR v Praze. Bez jejich výrazné pomoci by klub nemohl existovat. Klub má stanovy, kterými se ve své činnosti řídí a na jejichž základě organizuje život všech členů. V současnosti má KVD registrovaných celkem 231 členů a dalších asi 500 členů bez registrace na celém území bývalého okresu.

Celá činnost i aktivita je do určité míry závislá na finančních možnostech MO ČR v Praze. Bohužel se každým rokem finanční dotace neustále snižují. To ovšem neznamená, že by aktivita v organizování činnosti ustala. Členové se často sami finančně podílejí na jednotlivých akcích. Kulturní, sportovní i společenská činnost se vzhledem k nedostatku finančních prostředků nemůže uskutečňovat tak, jak bychom si přáli, ale

díky nadšení členů klubu zůstává stále rozmanitou a bohatou. Turistický kroužek je aktivní pravidelnými výlety, ať už jednodenními nebo vícedenními, které si členové téměř vždy hradí z vlastních prostředků. Obdobně je tomu i u tenisového kroužku i u jednotlivců, kteří pravidelně navštěvují plavecký bazén nebo saunu. Nemůžeme opomenout ani návštěvy divadelních představení v Brně a ve Vyškově. Svoji účastí na civilních akcích ve Vyškově i akcích pořádaných VeV – VA Vyškov vyjadřují členové svůj vřelý vztah k městu Vyškovu i k posádce, ve které strávili převážnou část svého vojenského života jako velitelé, učitelé i jako občanští zaměstnanci. Díky pochopení i ochotě velení VeV – VA Vyškov máme možnost zúčastňovat se různých ukázek výcviku vojáků, vojenských oslav jako jsou slavnostní přísahy, oslavy válečných veteránů, oslavy osvobození města Vyškova, vzpomínkových akcí, pravidelných návštěv filmových představení ve městě i v kasárnách a mnoha dalších. Výbor KVD zajišťoval mnohé návštěvy absolventů vojenských škol ve Vyškově, srazy bývalých příslušníků kateder a aktivně pomáhal při zajištění akcí jednotlivců a v neposlední řadě pomáhal zajistit sraz generálů důchodců ve Vyškově 12.–14. září 2013. Pravidelná schůzová činnost výboru KVD je zárukou úspěšnosti veškeré činnosti, kterou se můžeme pochlubit. Také každoroční bilancování naší činnosti, vždy v říjnu, je hodnoceno velmi kladně orgány KVV v Brně i MO ČR v Praze, jejichž zástupci se této akci aktivně zúčastňují. Dále se tohoto bilancování téměř vždy zúčastňují zástupci města pan senátor Ing. Bárek, starostové i místostarostové města Vyškova a samozřejmě i velení VeV – VA. Z jejich vystoupení cítíme uznání i podporu naší činnosti, což nás těší a zároveň povzbuzuje do další aktivní práce.

V tomto výčtu nesmíme zapomínat na charitativní akce – sbíráme víčka pro Michalku, pravidelně vedeme naši kroniku, o kterou se zajímal i kronikář města Vyškova. Můžeme se pochlubit i tím, že několikrát se naše akce objevily i ve vysílání TV Vyškova a ve vyškovském tisku. Mnohé skupiny našich členů se často setkávají, aby zavzpomínaly na časy jejich aktivní služby, a zároveň se čile zajímají o současné dění v armádě a o život ve Vyškově. Také výtvarnou činností se můžeme směle pochlubit, především řezbářské práce pana plk. v. v. O. Jakubčíka mají vysokou uměleckou hodnotu. Nemenší hodnotu mají i práce pánů pplk. v. v. M. Konvaliny a pplk. v. v. J. Nechvíly. Nemůžeme opomenout aktivitu bývalých vojenských hudebníků na pravidelných vystoupeních v Besedním domě ve Vyškově.

Zúčastňovali jsme se různých soutěží pořádaných KVD v Bučovicích, v Blansku i na střelnici v Lulči a v nedávné době i střelecké soutěže v DDM ve Vyškově. Tuto soutěž velmi úspěšně organizovali naši členové, především plk. v. v. Mgr. František Bartoník a Ing. Stanislav Klusal. Není účelem tohoto vzpomínání, abychom zde vyjmenovali veškeré činnosti i akce, bylo by toho daleko více. Přece jenom se musíme zmínit o akci, která běží pravidelně již třetím rokem. Je to Akademie 3. věku, která bude úspěšně ukončena v červnu tohoto roku. Dovolujeme si tvrdit, že akce je dosud velmi úspěšná a všemi účastníky kladně hodnocena. V průběhu 3 let jsme uspořádali následující přednášky a akce: Naši vojáci v Afghánistánu, Vojenští psychologové v Afghánistánu, Doktrína AČR, Zahraniční mise našich vojáků, Vojenská letectvo AČR a NATO, Beseda s našimi úspěšnými olympioniky, Bezpilotní letadla a radary, Historie napoleonských válek, Dopravní situace a kriminalita na Vyškovsku, Tradice armády na Vyškovsku (návštěva síně tradic), Pravidla silničního provozu, Vojenská technika a výzbroj,

Vojenští lékaři v Afghánistánu, Vojenský újezd Březina, Příroda zemí Afriky, Svobodní zednáři a Templáři, Návštěva srubového tábora a výcvik Comandos, Výcvik v překonávání vodních toků bojovou technikou – přehrada Myslejovice, Návštěva Pastoračního centra AČR v Lulči, Historie husitství, Organizační členění a činnost VA ve Vyškově, Činnost chemického vojska, Úkoly Vojenské policie AČR, veškerá uvedená témata byla vždy zajišťována na základě požadavků studentů Akademie.

Každý ročník je ukončen slavnostním předáním certifikátů za daný ročník a slavnostním obědem. Abychom slavnostní ukončení mohli uskutečnit, vdčíme sponzorům panu místostarostovi Karlu Jurkovi a podnikateli panu Klementu Taušovi. Tímto jim vyjadřujeme naše poděkování a zároveň prosbu, aby nám zachovali i nadále přízeň i pro další období. Předpokládáme, že od září 2014 bude probíhat 2. cyklus Akademie, do kterého zveme další zájemce. Účast v Akademii je bezplatná. Jednotlivé přednášky se konají vždy poslední středu v měsíci v prostorách Vojenské akademie v kasárnách v Dědicích.

Výbor KVD prostřednictvím předsedy organizuje publikační akci – album a tablo všech generálů AČR, kteří absolvovali vojenskou vysokoškolskou studium ve Vyškově. Tablo bude předáno Vojenskému historickému ústavu v Praze k trvalému uložení, zároveň bude toto tablo vystaveno v místnosti tradic na VeV – VA ve Vyškově.

Závěrem nám dovoluňte zmínit se o tom nejdůležitějším. Domníváme se, že až dosud jsme byli v naší činnosti úspěšní. Veliký podíl na uvedených úspěších má velení VeV – VA Vyškov. Touto cestou děkujeme veliteli brigádnímu generálovi Ing. Jánovi Koziakovi, bez něhož by nebyl úspěšný KVD, ani Akademie 3. věku. Svým vstřícným přístupem naši činnost podporuje a garantuje. Nemůžeme v tomto výčtu opomenout plk. gšt. Ing. Rudolfa Honzáka, plk. gšt. Ing. Milana Marka, plk. gšt. Ing. Karla Klinovského, mjr. Mgr. Galinu Bartošovou, kpt. Mgr. Moniku Novákovou, o. z. Annu Vaškebovou, pracovníky RVS a televizního střediska, Společenského klubu ve Vyškově. Všem pracovníkům vojenského újezdu Březina v čele s pplk. Ing. Radkem Malaníkem a Mgr. Emílií Šebestové. Řediteli VLRZ – Vojenský klub Vyškov panu Ing. Dušanu Krpcovi a všem jeho spolupracovníkům. Všichni bez rozdílu nám vytváření příjemné prostředí a aktivně napomáhají úspěšně plnit poslání KVD ve Vyškově.

Text: plk. v. v. PaedDr. Karel Čvančara,
předseda Klubu vojenských důchodců ve Vyškově

Foto: archiv VeV – VA

„Ples VeV – VA byl perlou plesové sezony ve Vyškově“

To jsou slova místostarosty města Vyškova Břetislava Usnula, který se spolu s dalšími více než 400 hosty účastnil letošního reprezentačního plesu Velitelství výcviku – Vojenské akademie v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice. Slova, která jsou samozřejmě pro jeho organizátory velkou poctou a odměnou za náročnou několikaměsíční přípravu.

Mezi významné hosty patřili letos senátor Parlamentu ČR a místostarosta města Vyškova Ivo Bárek, místostarosta města Vyškova Břetislav Usnul, rektor UO Brno brigádní generál Bohuslav Příkryl, generální ředitel – inspektor MO Jaroslav Zobač, a také dále bývalí velitelé VA generálmajor v. v. Vladimír Sova, generálmajor v. z. Josef Prokš či brigádní generál v. v. Radoslav Rotrekl, a samozřejmě zástupci celé řady sponzorů, kteří přispěli významným dílem k tomu, že ples patřil skutečně k těm reprezentativním.

O bohatý program se letos postarali nejprve tanečníci klubu DSP Kometa Vyškov Tomáš Rada a Žaneta Brizgalová, kteří si z právě uskutečněného mistrovství ČR ve standardních tancích v kategorii mládež z celkem 26 nejlepších tanečních párů odvezli, společně se svými trenéry Martinem a Ditou Kubínovými, titul vicemistři ČR pro rok 2014, ale i nominaci na letošní mistrovství světa a Evropy. A poté již patřil taneční parket všem hostům, přičemž k tanci i poslechu zahrála Skupina RK BAND, Beatles Revival, Duo Tandem a třešničkou na dortu pak bylo vystoupení Heidi Janků. Návštěvníci plesu mohli také v prostorách Společenského klubu zhlédnout hned 2 fotografické výstavy, a to „Fauna a flóra vojenských výcvikových prostorů“ fotografa Lukáše Kovára a „Afrika očima Afričanů“ od plukovníka Karla Klinovského, a nechyběla ani tradiční tombola.

A že se na plese lidem líbilo a dobře se bavili, svědčí fakt, že se plesalo až do časných ranních hodin, přičemž ani chuťové buňky zde nepřišly zkrátka, neboť o bohaté občerstvení se jako vždy profesionálně postarali pracovníci VLRZ – Vojenský klub Vyškov.

Všem organizátorům a sponzorům velké díky za příjemný zážitek!

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk a Hana Jurčová

JIŽ OSMÝ TITUL PRO TOMÁŠE A ŽANETU

V sobotu 22. 2. 2014 pořádal Český svaz tanečního sportu v nádherném sále Lucerna Praha Mistrovství ČR ve standardních tancích.

V kategorii mládež, kde bylo přihlášeno celkem 26 nejlepších tanečních párů, reprezentoval Taneční klub Kometa Vyškov pár Tomáš Rada a Žaneta Brizgalová. Tomáš s Žanetou si z Prahy nakonec společně se svými trenéry, Martinem a Ditou Kubínovými, odvezli nejenom zaslužený pohár a titul vice-mistři ČR v kategorii mládež pro rok 2014, ale i nominaci na letošní mistrovství světa a Evropy.

Text a foto: Martin Kubín,
Taneční klub Kometa Vyškov

CENTRUM DOKTRÍN

vydalo další odborné publikace letecké provozní techniky a letištní techniky

Centrum doktrín vydalo odborné publikace Pub-47-28-04 Spouštěcí zdroj GINAULT GB-60/20, Pub-47-28-01 Tahač univerzální TALET 30 (druhé vydání), Pub-47-29-04 Mercedes-Benz ACTROS 2032 AS a Pub-47-29-05 Postřikovač letištní ROKO 8. Tyto odborné publikace navazují na řadu již vydaných publikací týkající se letecké provozní techniky a letištní techniky.

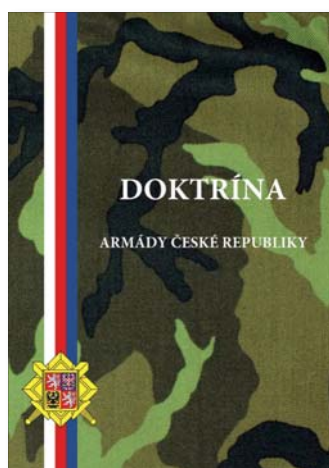
Odborné publikace obsahují základní informace o dané technice a orientují se především na stanovení norem údržby a oprav včetně technologických postupů

úkonů údržby a řešení nejčastějších závad a poruch.

Odborné publikace jsou závazným dokumentem pro uživatele příslušné techniky u leteckých útvarů AČR. Jsou určeny především pro obsluhy zmíněné techniky, stejně jako pro řídicí orgány logistického zabezpečení logistiky vzdušných sil, a jsou vhodným zdrojem informací pro vzdělávací a výcviková zařízení AČR. V elektronické formě jsou k dispozici na stránkách ODo na adrese <http://vev-va.ispovy.acr/views/documents/table/odo>.

Text: Ing. Jiří Pohlodek

Obrázky: Ing. Jaroslav Mráz

Novelizovaná Doktrína AČR

Dne 19. listopadu 2013 schválil náčelník generálního štábu Armády České republiky vojenskou doktrínu „Doktrína Armády České republiky (2013)“.

Vojenské doktríně je přiděleno ISBN: 978-80-7278-619-0. Vojenská doktrína je v současné době distribuována podle zvláštního rozdělovníku SRPS MO.

V elektronické formě je k dispozici na stránkách ODo na adrese <http://vev-va.ispovy.acr/views/documents/table/odo>.

Text: Ing. Oldřich Socha

Obrázek: Ing. Jaroslav Mráz

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Mgr. Monika Nováková, mobil: 724 071 147, e-mail: tisk@vavyskov.cz. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: Hana Jurčová, MO. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Tisk: VydÚs/CKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://www.vyskov.acr> a na internetu <http://www.vavyskov.cz>.